

Kiút Trianonból

**Szucsán Károly előadása,
2005. április 17-én, a Montreáli Magyar Ifjúsági Otthonban**

Tisztelt Honfitársaim!

Igen nagy megtiszteltetés számomra, hogy kedves honfitársaimnak ma itt előadást tarthatok, a Trianoni diktátummal kapcsolatos eddigi munkásságomról. Mint Párizsban született magyar származású, világos lett előttem, hogy először is, valamilyen formában tájékoztassam a francia közvéleményt a magyarság igazi történelméről, mivel annak nem ismerése végett olyan könnyelműen daraboltatták szét Magyarországot, Trianonban.

Ahogy az első előadásom alkalmával említettem, a könyvem: „Mes ancetres les Magyars: Leur origine depuis le commencement de l’histoire.” Öseim a Magyarok: Eredetük a történelem kezdetétől” mely az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc ötven éves évforduló alkalmából jelenik meg, érthetően mikor elérkeztem a Trianoni korszakhoz, megdöbbenéssel vettem, amikor elolvastam a Trianoni diktátumnak hivatalos szövegét.

Kedves honfitársaim engedjék meg, hogy előadásom első részében egy rövid történelmi áttekintést nyújtsak, miért is kellett Trianonnak bekövetkezni és mi történt az, azóta eltelt, közel 85 évben?

1920. június 4-én Magyarország fölött beborult az ég és a kettős kereszt meghajolt a magyar golgotán. Nyolcvanöt év leforgása alatt a történelem folyamata Magyarországot olyan szintre szorította, amelyben a nemzeti önállóság elveszett, nem csak a gazdasági veszteségek miatt, hanem az idegen hatalmak óriási politikai befolyása végett. Szükséges felidézni azokat a viszonyokat, amiben a békediktátum kialakult és azoknak következményeit. de ahhoz, a mai emberi jogokat tisztelő szemszögből vizsgálva, muszáj megemlíteni. Csak akkor láthatjuk, hogy milyen erkölcstelenek voltak akkor is a nemzetközi politikusok, akik a legármányosabb rablási szellemben osztozkodtak a magyarság – most már bebizonyított – több ezer éves Kárpát medencei hazájának területéből, azon állításuk alapján, hogy az osztrák magyar monarchia okozta az első világháborút és ezért a magyar nemzet háborús bűnösségét, kétségtelennek vélték és vélik ma is, beleértve a jelenlegi magyar politikai elit többségét is.

Köztudomású, hogy, a cárista Oroszország, a pánszlávterjeszkedést szervezte, és az Ortodox egyház támogatásával kereste, a háború kitörését, mert abban látta Magyarország megsemmisítését, hogy végre megvalósuljon az észak és déli szlávok egyesítése. Ebben a tervben a franciák is érdekelve voltak, mert Alsace Lotharingiát tervezték visszaszerezni a németektől, egy általános háborúval, tehát titkosan összejátszottak a cári oroszokkal. Ferdinánd herceg meggyilkolása a szerb és orosz titkos szervek terve szerint meg is történt, amelyre a gyilkosok kiadatását megtagadva, a várt hadüzenet az Osztrák Magyar Monarchia részéről átadták Szerbiának. Tisza István miniszterelnök, ellenezte ezt a radikális döntést, és ezért meggyilkolták.

Ebből is láthatjuk, hogy az előre, kiagyalt háborús „bűnösséget” a magyarokra kenték, amit a Trianoni béke diktátum elfogadása végett, a magyarok öntudatába is erőltettek. Sajnos sokan hitték és hiszik a „bűnösségünket”. A magyarság azonban rendelkezett olyan erkölcsi és

szellemi képességgel, mellyel remélte rendezni az óriási igazságtalanságot, ami érte a Magyar nemzet.

Az 1938-as Bécsi döntés értelmében részben rendeződött is a Trianoni igazság szolgáltatás, de a magyar nemzet szerencsétlenségére, megint belekerültünk egy világháborúba. Ismerjük annak kimenetelét: a magyar nemzetet ismét bűnösnek nyilvánították. Semmi kétség abban, hogy Trianonban végkép el akarták pusztítani a magyarságot, - ahogy azt világosan kifejezte az akkori, Antonescu román miniszterelnök, mondván:” addig nem lehet nyugtunk még a magyarok életképesek”. Ma sincs nyugtuk!

A második világháború utáni rendezésben, még súlyosabb vád érte a magyar nemzetet, mert megterhelték a németek által a magyar zsidóság ellen vétett bűnökkel. Az orosz megszállással érkező kommunisták ezt buzgón elismerték, sőt, világszerte hirdették. Az 1947 Párizsi békeszerződést, amely visszaállította a trianoni határokat, ujjongva fogadták. Minden igazi magyarnak lelkében azonban ott volt és van az a tudat, hogy a magyar nemzet sem az első, sem a második világháború kitöréséért nem bűnös! Ezért nem csak érthető, hanem kötelességünk is a legerélyesebben visszautasítani ezeket a vádakat!

A magyarság elleni gyűlölet a kommunista korszakban tetőfokát érte el, mert olyan diktatórikus társadalmi rendszerbe szorította a magyar népet a nemzetközi közösség, amiben a szocializmus burkolata és elárulása alatt, a legvadabb nemzet-pusztítást hajtottak végre, amire minden emberi jogokat védő intézmény szemet hunyt. Ugyan akkor, aláírták az ENSZ alapszabályát, amelyben az emberi jogok védelme van kihangsúlyozva legjobban. Csak vegyük az állítólagos háborús bűnösök kivégzését! Németországban, ha jól tudom, négyet végeztek ki. Magyarországon több mint háromszázat, nem beszélve a magyarok végtelen deportálásáról a Szibériai gulágokba.

A Rákosi uralom alatt a családszaporodás gátlása volt az egyik fő cél. Az általános nyomorúságban szenvedő magyar nőket, akiket a munkapadok mögé tereltek, könnyen abortálásra uszítottak az általános szegénységi helyzetben. Ugyan akkor Romániában meg tilos volt, sőt súlyosan büntetendő volt az abortálás. A mai napig 8 millió abortusszal büszkélkedik a magyar statisztikai hivatal. Ez is a magyar holocaust!

Alá kell, hogy húzzam, hogy lássuk a Trianoni béke diktátum igazi célját, mert annak igazi célja, a magyarság közvetlen való irtása volt. Sajnos még ma is szemet huny az ENSZ, és más egyéb emberi jogok intézménye, amelyek nem hajlandók a szomszéd országokra hatni a kihívó emberség elleni bűncselekmények és emberi jogok sértése ellen, mint például mostanában délvidéken.

Kedves honfitársaim ilyen világban élünk! Hol ott köztudott, hogy az emberiség ellen vétett bűnök soha ne avulhatnak el. De mivel magyarok ellen vétett bűnökről van szó, tömegsírokban fekvő több százezer magyarról, beleértve magyar zsidókat és másokat a szomszéd országok bűnös vezetősége által lemészárolt áldozatokról, a magyar igazságszolgáltatási követelés, sajnos nem volt figyelemre méltó ez idáig az ENSZ előtt. Ennek iskola példája az 1956-os szabadságharc kegyetlen megtorlása és a bűnösök büntetlensége.

Ez a nemzetközi magatartás, szintén a Trianoni szellem öröksége és minden, ami az EU alkotmány burkolata alatt történik szintén az, amit most megtetőzött a világ bank célja: a

Kárpát medencében, le kell sorvasztani a magyarságot hat millióra! Úr Isten, hova jutottunk ebben az Istentelen világban!

Nem könnyű tudomásul venni, de mi sem igazolja legjobban, a magyarság elleni ördögi összeesküvést, mint a jelenlegi magyar népességi helyzet és a 85 év óta tartó státus quo, amin változtatni kell, mert ha nem, ez a magyarság kipusztulásához vezet.

Kedves honfitársaim, tanuljunk a múltból és most pedig, beszéljünk a jövőnkéről, amiben mindent lehet.

Ez a meggyőződésem vezényelt, amikor magamat nagyobb cselekvésre ösztökéltem és ezért fordultam 56-os, barátaimhoz, hogy közösen szervezkedjünk megszüntetni a Trianon diktátumból eredő igazságtalanságokat.

2003, október 12-én megalakult a Magyar Trianoni Bizottság: amelynek fő célja, az idegen nyelveken való nemzetközi folyamatos tájékoztatás a trianoni igazságtalanságok ellen. Buzgó társak lelkesen támogatták egy ilyen bizottságnak megalakítását és végül is kialakult egy széleskörű értelmiségi csoport, az internet segítségével szerte a világon, természetesen Magyarországon is, amely tanulmányokkal és egyéb iratokkal, jogi tanácsokkal, fordításokkal stb., lehetővé tette az érdemi munkát. Sűrű megbeszélésekkel és a történelmi viszonyok tanulmányozásával kialakult az a meggyőződés, hogy a Trianoni diktátum óta, magyar nemzetközi szerződések az igazi nemzetközi jog és törvények értelmében nem lehetnek érvényesek, mert azoknak elismerése kényszerhelyzetben történt.

Külön ki kell hangsúlyoznunk kényszerhelyzetben történtek és mi sem igazolja legjobban ezt a kényszert, mint az 1921-es XXXIII számú parlamenti törvény előszójában való képviselők állítása „Ezt kényszerhelyzetből írjuk alá!” Ez a törvény Horthy Miklós kormányzása alatt lett a képviselőkre hárítva, amelyeket kineveztek, vagy megyék küldték, de nem demokratikus alapon lettek parlamenti képviselők.

A Trianoni diktátumnak érvénytelenségét végül is 1946-ban a Nürnbergi Nemzetközi Bíróság határozata döntötte el, ami kijelenteti: „Népet, nemzetet nem lehet megbüntetni, csak vezetőket”. Trianonban pedig csak a magyar népet, nemzetet büntették meg. A vezetők soha nem lettek felelőségre vonva, ha már valamiféle bűnösségről lehet beszélni. Ez nagyon is elgondolkoztató!

Még is csak legjobban a bölcs képviselőknek köszönhetjük, akik végül is megrökönyödve az óriási katasztrófától, amivel sújtották a magyar népet, mindjárt kezdetben teoretikusan érvénytelenítették a diktátumot kijelentésükkel, azonban az elrabolt területek már megszállva voltak és a teóriára sokat nem adott senki, de gondoltak az utókorra!

Mind ezeknek az említett történelmi tényezőknek tudatából kiindulva fektette le programját a Magyar Trianoni Bizottság, ami a magyar külügyi szolgálatoknak hiányát próbálja betölteni, természetesen korlátolt lehetőségekkel, de mégis amennyiben lehet, a leghathatósabban. Ezek a szolgálatok abból állanak, hogy idegen nyelvek képességével először is közvetítjük a bizottság beállítottasága alapján a magyar kormány által kihagyott emberiség elleni bűnösségek kivizsgálását a nemzetközi emberi jogok intézményeknél.

Másodszor: a Magyarországgal kapcsolatos politikai és gazdasági döntésekben való véleményünk ismertetése az érdekelt hatalmak képviselőivel.

Harmadszor: Az igazi magyar történelem terjesztése, kapcsolatok, támogatások keresése idegen polgári szervezetekkel, közéleti személyiségekkel. Többek között meggyőzni érvekkel

a Trianoni diktátum és a többi magyar nemzetközi szerződések érdemi kivizsgálásának szükségességét, mind azok előtt, akik érdemlegesnek vélik állításainkat, mert igenis sokkal többen vannak azok, mint azt gondoljuk.

Alapvetően ez a Magyar Trianoni Bizottság általános célkitűzése, amíg Magyarországon egy nemzetérdeket szolgáló kormány, vagy a Magyarok világszövetsége, ebben a szellemben ezt a munkát nem veszi át.

A Magyar Trianoni Bizottság közel két éves tevékenysége közül, engedjék meg, hogy felsoroljam a legfontosabbakat:

A magyar Trianoni Bizottság és prof. Ludwig von Láng úrral (Zürich Svajc), az Institutum Pro Hominis Juribus főtitkárával, (emberi jogok intézménye) a Trianoni diktátum érvénytelenítése érdekében, hivatalos kérelmekkel, úgy az ENSZ-hez, mint a Hágai Nemzetközi Büntető Bírósághoz fordult. 2003, őszén. Eljutattunk az Európai Unió 15 külügyminiszterének egy kérelmet (angol és francia nyelven), felhívva figyelmüket a Trianoni diktátum igazságtalanságaira és arra, hogy a magyarság jóvátételt fog igényelni. Külön kihangsúlyoztuk, hogy az EU alkotmány biztosítsa a magyar azonosságot az elszakított területeken élő magyaroknak, nem pedig az utódállamok azonosságával legyenek eltüntetve.

Annak ellenére, hogy hivatalos politikai berkekben a Trianoni béke diktátum kérdése tabu, mert ugyan mindenki tisztában van azzal, hogy a magyaroknak ez a jogos követelése kétségen kívül alapozott, de melynek elismerését mindenképpen kerülni kell, 8 külügyminisztérium (Angol, Ír, Német, Belga, Francia Svéd, Finn és Osztrák), megtisztelték válaszukkal. Az Írek jelezték, hogy érdelemmel foglalkoznak a kérésünkkel. A német, belga, osztrák külügyminisztérium, magyarázta az EU álláspontját, a kisebbségi kérdésben. A többiek angolok, finnek, franciák és svédok tudomásul vették. A minisztériumok válaszaik kezdetét jelentette annak a kibontakozó kapcsolatnak, amelynek tovább fejlesztésével, mindig jobban ismertetjük igényeinket.

A 15 külügyminiszternek való küldeményünk, az alkotmány javaslatával kapcsolatosan, nagy ijedelmet okozott a kancelláriákban, mert a Trianon szellemét hoztuk fel azzal, hogy legalább azonosságának biztosításában egyesüljön a magyar nemzet. Természetesen Schröder kancellárnak jutott az a szerep, hogy leállítsa a magyar nemzet kisebbségre sorvasztottak azonossági követelését, amit elindítottunk. Ezért Budapestre rohant az akkori Kovács László magyar külügyminiszterhez és átnyújtotta neki küldeményünk anyagát, amely között volt az Institutum Pro Hominis Juribus pápai emberi jogok intézményének a Hágai bírósághoz intézett beadvány szövege, amelynek tartalma rámutat magyarok ellen 85 éven keresztül végrehajtott bűnösségekre. Kovács László felháborodva rohant a Vatikánba, ahol viselkedése végett azt a kérdést kapta: "maga most román külügyminiszter, vagy magyar, mert Szucsán levelében semmi megvetni való nincs".

Ettől az időtől kezdve az idegen nyelvű levelezésünk felgyorsult, köztük, Chirac francia államelnöknek írt három oldalas levelem, amiben kértem, hogy eljött az ideje, rendezni a Trianoni tévedést, kihangsúlyozva, hogy nem lett volna a szerb albán háború, ha nagy Magyarország létezne. Fontosságot fordítottam kiemelni a magyarság létezésének ősi eredetét a neolitikus időszak óta, akinek erkölcsi beállítottsága az évezredek közepi keleti mágusi vallásban magaslott ki. Megmagyaráztam a Magyar névnek értelmi jelentőségét, ami Mágusi nemzetséget jelent. Tudom, sokan felháborodnak az ilyen állításra, de a tudományos világ most már nem tudja tovább elhallgatni, félre vezetni a modern embert és napról napra nő a nagyvilágban a figyelem a magyarság létezésének titkainak feltárására. Nem ártott tudatni ezt a francia államelnökkel.

Titkárja válaszában jelezte, hogy „nagy figyelemmel olvasta az elnök úr a leveletem”. Ha, magamat teszem az ő helyében, mint francia, aki csak a sok hazugságokat ismeri a magyarok eredetéről és történelméről, akkor én is nagy figyelemmel olvasnám az ilyen szokatlan állításokat.

Ugyan ilyen tartalmú levelekkel és egyéb küldeményekkel fordultunk különböző államfőkhöz közismert személyiségekhez, beleértve magyarokat is.

Külön beadványt juttatunk Pat Cox-nak az akkori EU tanács elnökének, követelésekkel a román állammal szemben, ami az Erdélyi magyarságnak a kártérítéseit illeti. Tudni kell azt, hogy 85 év alatti károkat, amivel a románok a magyarságot megkárosították, 2200 milliárd Us. dollárra becsülik a szakemberek.

A 2004, szeptemberi ENSZ közgyűlése előtt a 180 delegátusnak postáztunk egy olyan terjedelmű tájékoztatást a magyarság helyzetéről három nyelven, ami a meggyőződésünk szerint ez idáig még nem történt meg, egyúttal kértük őket, támogassák a Trianon diktátum érvénytelensége érdekében való kezdeményezésünket. Kétségtelen, hogy tudatában voltunk annak is, hogy a delegációk csak állami szervekkel tartják a kapcsolatot, és kevés figyelemre méltatják a polgári szerveket. Mégis tudomásunkra jutott, hogy sok delegációknál nagy figyelmet keltett a küldeményünk, mert a magyar történelemről is kaptak igazi felvilágosítást, amiről az ENSZ fennállása óta még így nem hallottak.

Külön kérelemmel fordultunk közvetlenül Koffi Anann ENSZ főtitkárához, szintén a trianoni diktátum érvénytelenítése végett és a Benesi Decrétumoknak gyakorlatból való visszavonását. Sajnos itt meg kell említeni, hogy az ENSZ emberi jogok bizottsága, aki végre javasolta a Benesi Decrétumok tárgyalását, a magyar delegáció közben járása elérte, hogy nem került tárgyalásra.

Abban az időben, az EU-ban Törökország csatlakozásával való foglalkozással felkerült a közvélemény elé a Törökök által való Örmény mészárlás, amelynek elismerését követelte a törököktől, Michel Barnier, francia külügyminiszter, mielőtt befogadják Törökországot. Nem lehetet kihagyni, hogy ugyan akkor követeljék Romániától a magyar holocaust elismerését, amely több mint 400 ezer erdélyi magyar áldozatot tesz ki és még máig nincsenek feltárva azoknak tömegsírhajai, nem beszélve a kártérítésekről.

Ekkor szintén a francia külügyminiszter figyelmére hoztam levélben, hogy követelje Franciaország a Románia részéről elismerni a mészárlásokat, mielőtt befogadják az EU-ban. Közben Magyarországra is fordítottuk figyelmünket, próbáljuk, felébreszteni az értelmiséget a Trianoni kérdésre. A kettős állampolgársági aláírások és a december ötödikei szavazás, nagy figyelmet keltett az idegen politikai körökben és köszönet a Magyarok Világszövetségének, Patrubby Miklós elnökének, hogyha nem is sikerült többséget elérni, de nagyon elősegítette, felhívni a figyelmet, a Trianoni diktátumból eredő problémákra.

A Koltay Trianon film meg teljesen transba hozta a szomszéd országok szélsőséges politikusait és a magyarságban is végre feltámadt az az igény, hogy közelebbről kellene megvizsgálni, mi is történt velünk Trianonban?

Mindnyájan ismerjük Dr. Csap József a Székely Nemzeti Tanács elnökének munkásságát. Itt járt közöttünk a közszel múltban és külön köszönetét fejezte ki a Magyar Trianoni

Bizottságnak a külügyi tevékenységéről, mellyel segítettük és segíteni tudjuk az ő munkájukat.

Az eredmény nem váratott sokáig, az EU külügyi bizottsága meghallgatta Dr. Csapó József javaslatát, amely kérte tegyék feltételként Romániának csatlakozását az EU-hoz törvénybe iktatni a Székely nép önrendelkezési jogát. A külügyi bizottság a javaslatot elfogadta és EU parlament, április 27-én dönt.

Gondolom minden érdekeltnek tanulságosak az eddig felsoroltak, mert egyúttal, mind ez, rámutat, mi lehet a „Kiút Trianonból”.

Engedjék meg, hogy most a jövőről beszéljek, mert a jövő az, amiben mindent lehet, ahogy már említettem és a „Kiút Trianonból” csak a jövőben lehetséges.

A tevékenységünk tapasztalatából vettük tudomásul, hogy elég kevesen vannak azok a magyarok, akik kilátásban tudják tenni a történelmi Magyarország helyreállítását a Trianoni és a Párizsi diktátumok revízió alapján.

A különböző vélemények a jelenlegi határok változhatatlanságról szólnak, vagyis észre vehető, hogy a többség elfogadja és beletörődött a kész tények elé való állítást, amin nem lehet csodálkozni, mert nem csak a bűnös hatalmak érdeke volt reménytelenné tenni a magyaroknak a revíziót, hanem maguk a magyar kormányok is hozzájárultak a magyarság önbizalmának megtöréséhez. Ebben a nehéz helyzetben találtuk magunkat mikor a magyarságot is tájékoztattuk az idegenek felé való tájékoztatásunkról a Trianoni igazságtalansággal kapcsolatosan.

Kijelentettük, hogy a nemzetközi jog értelmében a békeszerződések érvénytelenek, ezért minden jogunk megvan az elrabolt területek visszaköveteléséhez. Sőt, elég nagy ellenállásban ütköztünk még a magyar emigráció egyes vezető személyiségei által is, de hála Istennek a tájékoztatásunk azért a lelkek mélyében felidézte a mélyen elrejtett reményt, hogy valaha kialakulhatnak a kedvező viszonyok, a revízió lehetőségéhez.

Azonban a kedvező viszonyok nem maguktól alakulnak. Itt a szükséges kedvező viszonyok megvalósítása tervezésében rájöttünk arra, hogy a magyarságnak kell vissza adni először is önbizalmát, mielőtt bár merre tevékenykedünk, mert ha, a magyarság nem fejezi ki a revízió igényét, a világ figyelmen kívül hagyja a legjobb tájékoztatásokat, érveket és igazolásokat.

A sok idegen kapcsolatok szervezése mellett, szintén nagy örömmel tapasztaltuk, hogy Magyarországra is elért a revízió szükségességének elmélete, ami érthető a sok sikertelenség után, amely a magyar nemzet valamilyen formában való egyesítését próbálta.

Az a meggyőződésünk, hogy végül is a Trianoni diktátum elfogadását - ha kényszerből is - a Magyar parlamenti képviselők törvényesítették, az 1921 évi XXXIII törvényével, akkor pedig a parlamentben kell vissza vinni a képviselők elé, a revízió megoldásnak kérdését.

Itt, ugyan csak abba ütközünk, hogy a jelenlegi parlament egy érvénytelen magyar alkotmány alapján működik, ha tetszik egyeseknek, ha nem, ez így van. Még mindig a Sztálini importált alkotmány alapján működik a törvényhozás. Tehát alkotmány revíziót is kellene ideálisan követelni, de ezzel nem tudunk foglalkozni és levélben fordultunk az Országház elnökéhez, kihangsúlyozva az alkotmány érvénytelenségét, tevékenységeinket és a revízió igényeket.

Itt ki kell hangsúlyoznom, hogy a Trianoni kérdés nem pártpolitikai, hanem az egész magyar nép ügye, ezért minden ideológiai, faj, kisebbség vagy vallás beállítottságú között nem

teszünk különbséget, mivel mindenki lehet azért hazafi érzelmű és ugyan akkor fájó pontja is az ország marcangolása Trianonban.

Mi sem igazolja legjobban, mint az Országház elnökének, Dr. Szili Katalinnak a válasza, amiben érdeklődik, „hogya az eddigi magyar próbálkozások nem sikerültek, hogy képelem a revízió lehetőségét?” A kérdése vezényelt minket rámutatni mi a „Kiút Trianonból”.

Válaszomban a következő feltételeket sorolom fel, ami lényegében kivezethet Trianonból. Nyolc pontban foglaltam össze elképzelésünket.

1, Legfontosabb, egy állandó idegen nyelvű fordító és tájékoztatási intézmény felállítása, amely világviszonylatban terjeszti a magyarok igazi ősi és modern történelmének sorsdöntő korszakait, kihangsúlyozva azokat, amelyek automatikusan megcáfolják a kedvezőtlen képet a magyarokról, amivel lealázták évszázadokon keresztül és elárasztották az idegen közvélemény. Ismertetni kell végül is, kik voltak és kik a mai magyarok, hogy a visszanyert tekintélyünk alapján a ránk kent hazug bűnösségeket visszafordítva érezzék és vegyék tudomásul. A mai világban, a propaganda a legnagyobb fegyver és az megjelenik minden féle formában, kulturális, gazdasági, ideológiai, politikai. Vegyük csak például a filmek hatását, amiben az amerikaiak monopolúma uralja a közvélemények alakítását, adagolva észrevétlenül értékrendjét. Nem hiába fontos ezeknek az eszközöknek uralása.

Képzéljük el, hogy egy lökhárító, vadászrepülőgép árából, ami 50 és 80 millió dollárba kerül és Magyarország nem egyet vásárolt csak a rendszerváltozás óta - egynek árából, mennyire tudná a tekintélyét emeltetni a magyarság. A trianoni igazságtalanság ismertetése idegen nyelven a legfontosabb előfeltétel, mely nélkül, lehetetlen meggyőzni bárkit a revízió jogosságáról, ebben a revízióellenzők, tisztában vannak.

2, Egy pártpolitika és vallás feletti kormányon kívüli magyar nemzeti kongresszust összehívni a „15 millió” magyarság delegátusaival, amely a Trianoni, Párizsi stb., szerződések felülvizsgálatát végezné, és határozati javaslattal döntené érdemi értékelését, amely kétségen kívül nem lehet más, mint a szerződések érvénytelenségének kikiáltása és azok visszautasítása.

A kongresszusi vitákból tájékozódna a magyarság és felvilágosodva, meggyőződne, hogy az elrabolt tulajdonának visszakövetelése nem csak jogos, hanem kikerülhetetlen kötelessége. Külön ki kell hangsúlyoznom, hogy azért mert a magyarságot kisebbségre sorvasztották, legyen bármelyik elszakított területen senkinek nincs joga bitorolni a több, mint ezer éves magyar tulajdont.

Figyelembe véve a demokratikus elveket és keretet, amiben végre a magyarság kifejezheti akaratát, egy referendum szavazással (megfelelő felvilágosítással) megkérdezni a magyar népet, kívánja e, a revízió tárgyalások követelését a magyar parlament által.

Ennek a referendumnak a Magyarok Világszövetsége, vezető szerepet tölthet be. Csak ilyen megközelítésben alakulhat ki a magyarság demokratikus akarata a szerződések kérdésében.

3, Az ebből eredő viták és vélemények nemcsak bizonyos magyar népi önállóságot bizonyítanak, hanem óriási felháborodást keltenének, úgy a bűnös nagyhatalmak, mint a szomszédországok politikai köreiből. Azonban mivel előzőleg az idegen nyelvű tájékoztatás a közvéleményekben elkerülhetetlenül szimpátiát keltett a magyarok iránt, a 85 éves „status quo” viszonyból kizökkenne és végre, új viszonyt alapítva, amiben most már a magyarok diktálnák jogos követeléseiket.

4, Amennyiben a magyarság világosan kifejezte akarátát, és az Országházi képviselők felvetik a nép revízió akarátát, kétségtelen, hogy a politikai kormány felelőségére válik a kérdés, amiből a nemzetközi kapcsolatok roppant feszültség alá helyezi a magyar diplomáciát. Ebben az esetben a politikai párt kormányhatalom szerepe válságos helyzetben kerül, ha nem hajtja végre a nép akarátát. Ha pedig vállalja, akkor kezdődnek az igazi nehézségek a nemzetközi közösséggel, aki a kivételeket kivéve reakciós állapotban helyezkedne, mert az egész Európa területi térségének felfordulását okozná a tényleges határmódosítás, hogy egyesülhessen a Magyar nemzet, amihez- kikel hangsúlyozni- vitathatatlanul minden joga megvan.

5, Ettől az időtől kezdve a magyarság önálló élni akarásának a megpróbáltatása következne, mert fenyegetésekkel, és nehézségekkel kell majd szembe néznie, de ebben a harcban mosná le magáról a száz éven át rája kent szennyet. Végre új viszonyokban magára találva, jogos önbizalmának visszaszerzésével egyenjogúan építhetné országát népének a boldogabb jövőt a Közös Európának hasznos tagjaként, nem pedig gyarmati alattvalóként, ahogy ez volt a Habsburg és a Szoviet imperializmus alatt, most pedig az Európai Unió alatt.

6, A kérdés van-e a magyarságnak akarata ezekkel a nehézségekkel szembeszállni a demokratikus eszközök használatával? Ebben semmi kétségünk nem lehet, hogy igen is van! Ha pedig katonai megszállással fenyegetik a Magyar nép önálló akarátának gyakorlását, a nemzetközi közösségnek teljes erkölcsi összeomlását igazolná és az erősebb diktatórikus elv uralkodását, ami a demokratikus akarátban nehezen elképzelhető, de megtörténhet.

7, Végül is a revízióköveteléssel, ki kell mondani, milyen formában akarjuk a történelmi Magyarország jogosságát visszaállítani? Ezen a téren több formátum létezik és a Kossuth idők óta minden tárgyilagosan felvetett megoldás, a federációs keretet ajánlották. Ide érkezve, a magyar eredeti alkotás képességet kell felmutatni, amiben főleg a szakemberek tudnak dolgozni.

Bevezetésül elmondhatjuk, hogy a magyar korona alatti federáció egész közép Európára kiterjedhet, ami amúgy is egy természetes következmény lesz idővel, mert a jelenlegi közép Európai kis országok megosztottsága kényelmesé teszik a három Európai Unió nagyhatalomnak azokon uralkodni, a gazdasági előnyeikkel.

8, Amennyiben az Európai Unió országai a demokratikus alapon kifejezet revízió akarát ellen lépnek fel, és minden képességükkel gátolnák, kilátásban kell helyezni az abból való, kilépést és más országokkal kell a gazdasági és politikai kapcsolatokat kifejlesztetni. Meglepő lehetne mennyivel hasznosabb viszonyok, alakulhatnának a magyarság hasznára. Ennek kilátását azonban megelőznénk egy kormányokon kívüli semleges országok ügyészségi kamaráinak segítségével, egy semleges nemzetközi bíróság felállításával, amely a Trianoni és egyéb szerződések érvénytelenségének tárgyalását hajtaná végre, és határozatot hozna, a mai korszak viszonyai értékrendjének megfelelően.

Ezt, mint utolsó próbálkozás lesz, meggyőzni a nemzetközi közösséget, a történelmi Magyarországhoz való jogos ragaszkodásunkat. Annak megvalósítása után lehet csak, a magyar nép szabad akarata szerint, új „békeszerződések” elfogadni, ami az akkori igények szerint fogalmazódhatnak. De akkor, egyszer és mindenkorra, mindenki részére véget vetettünk a bűnösségi állapotoknak. Ezzel az angolok, franciák is megkönnyebbülnek, mert ő róluk is lemoszuk a gazemberségük szégyen foltját.

Itt meg kell említeni, hogy Dr. Szili Katalin az országház elnöke a megoldási pontok tájékoztató második levelére is válaszolt, érdeklődve a Magyar Trianoni Bizottság eredményeiről, annak ellenére, hogy nem osztja optimizmusunkat a Trianoni kérdésben.

Összefoglalva a nyolc pont érdemi tartalmát, hinni kell:

Jogunk van: Az elrabolt magyar nemzet tulajdonának visszaköveteléséhez!

Jogunk van: A demokratikus népi önrendelkezéshez, mentesen az idegen befolyásoktól!

Jogunk van : Az alkotmányos keret meghatározáshoz!

Jogunk van: Nemzeti egyediségünk védelméhez!

Jogunk van: Nemzeti és állami függetlenségünkhöz!

Jogunk van: A dicsőséges múltunk büszkeségéhez!

Jogunk van: A Magyar nyelv és kultúra védelméhez, ami a Magyar nemzet fenn maradását biztosítja!

Jogunk van: Az erkölcsös élethez!

A nagyvonalban, elmondott megvilágításban látható a „Kiút Trianonból”. Sok részletezésre volna szükség, hogy most hirtelen elképzelhetővé váljék a revízió, de ha a gyakorlatban helyezük annak útját, akkor a viták minden kiterjedésre megadják a választ.

Remélem előadásommal egy kis lépést tettünk felvilágosítani azokat, akik már nem hisznek a dicsőséges magyar múltban és a jelen elkeseredettségben, lemondtak a tőlük jogtalanul hazug állítások alapján az elrabolt javaiknak visszaköveteléséről, ami nélkül nincs magyar jövő.

Semmi kétségünk nincs abban, ha most nem, a következő magyar nemzedék sokkal erélyesebben fogja követelni az elfogadhatatlan igazságtalanság rendezését.

Meggyőződésünk, hogy ma, csak a magyarságon múlik a kérdésnek felvetése, kár volna elmulasztani, mert az emberiség szomjúhozik az igazságra. A Trianoni kérdésben pedig a magyarságnál van az igazság, csak azt neki kell terjeszteni, hogy érdemet kapjanak mind azok az idegen és magyar értelmiségi személyiségek, akik bátran igazolták és igazolják a magyarok jogosságát a történelmi Magyarországhoz, de hangjukat elhallgatják. Kívánom, hogy ebben ne csak mi legyünk meggyőződve, hanem az egész magyarság és vele a világ is.

Mind ennek érdekében csak azt tudom mondani: a magyarok tartják távol magukat attól a hadjárattól, amiben a hazug rágalmozásokkal, bizonyíthatatlan ügynöki listákkal és más egyéb furfangos hazugságok terjesztésével próbálják a magyart a magyar ellen állandóan uszítani, hogy minden építő erejét a veszekedésben pocsékolják el. Azzal csak a saját gyengeségüket bizonyítanák, és az megakadályozná a magyarságot rátérni: „Kiút Trianonból.”

Itt az ideje tevékenykedni, mert a magyar feltámadásban nem csak hinni kell, hanem tenni is kell érte, hogy megvalósuljon!

Köszönöm